

КЛІНІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МІСЦЕВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ТРЕТИНОЇНУ ТА ТІАМІДОЛУ У ПАЦІЄНТІВ ІЗ ПРОЯВАМИ СОНЯЧНОЇ ГЕРОДЕРМІЇ

Шулик Д.

Науковий керівник : доц. Васильєва К.

Кафедра шкірних та венеричних хвороб

Полтавський державний медичний університет

Сонячна геродермія – стан шкіри, який виникає внаслідок багаторічного впливу сонячного світла та обумовлений кумулятивною здатністю шкіри до ультрафіолетового випромінювання. Тривале знаходження людини під прямими ультрафіолетовими променями може призвести до розвитку різних ускладнюючих реакцій в шкірі, внаслідок чого в ній поступово буде відбуватися розростання сполучної тканини і порушується кровопостачання її поверхневих шарів. У результаті у даних осіб спостерігається передчасне старіння шкіри, яке проявляється наявністю надмірної сухості, появою значної кількості зморшок, пігментних плям та атрофією підшкірної клітковини. До захворювання схильні люди із I та II типом світлочутливості, найчастіше з'являється у чоловіків та жінок, які перебувають в гірських і тропічних районах і піддаються в процесі своєї щоденної діяльності тривалому впливу сонячного світла (моряки, будівельники, фермери, спортсмени, рибалки, або любителі засмаги). Значною проблемою даного захворювання є його постійний необоротний розвиток, навіть після припинення дії ультрафіолетового опромінювання.

Метою нашої роботи є дослідження ефективності місцевого застосування 0,05% третиноїну та тіамідолу у вигляді мазей та кремів у пацієнтів із проявами сонячної геродермії.

Під нашим спостереженням перебували 12 осіб віком 38-50 років (4 жінки та 8 чоловіків). Всіх осіб розподілено на 2 групи. Перша група 5 пацієнтів (3 жінки та 2 чоловіка), які мали виражені пігментні плями, застосовували крем з тіамідолом кожного дня 1-2 рази на день протягом 30 днів. Друга група 7 пацієнтів (1 жінка та 6 чоловіків) з вираженою сухістю та лущенням шкіри протягом 30 днів використовували креми та мазі із третиноїном. Вже на 10 день на 10-12 добу клінічно спостерігалось зменшення інтенсивності забарвлення пігментних плям на 40-60% у порівнянні з початковим рівнем у 4 осіб (80%) першої групи. Також спостерігалось зменшення сухості та лущення шкіри на 20-30% з попереднім рівнем та значне покращення самопочуття у зв'язку з зменшенням дискомфорту через відчуття стягнення

шкіри у пацієнтів другої групи. На 30 добу взагалі зникли явища дискомфорту у 6 осіб (85,7%) другої групи та пігментації у всіх 5 осіб (100%) першої групи.

Таким чином, місцеве застосування 0,05% третиноїну та тіамідолу у вигляді мазей та кремів показали значну ефективність у лікуванні пацієнтів із сонячною геродермією.

СУЧАСНЕ ЛІКУВАННЯ ВИСІВКОПОДІБНОГО ЛИШАЮ

Юдицький І.

Науковий керівник: Васильєва К.

Кафедра шкірних та венеричних хвороб

Полтавський державний медичний університет

Висівкоподібний лишай тривала хронічна інфекція рогового шару епідермісу. Останніми роками кількість хворих на висівкоподібний лишай значно збільшилася, що, вірогідно, пов'язано з підвищенням вірулентності збудника, формуванням стійких грибово-бактеріальних асоціацій, збільшенням стресорних факторів, у зв'язку з несприятливою епідемічною обстановкою.

Мета: оцінити ефективність комбінованого застосування 1% крему Циклопірокс та 1% спрею Тербінафіну в місцевій терапії висівкоподібного лишая.

Методи дослідження. У дослідженні приймало участь 28 пацієнтів, хворих на висівкоподібний лишай, які звернулись у КНП «Чернігівська обласна лікарня» ЧОР. З них 17 чоловіків і 11 жінок віком від 19 до 65 років, з тривалістю захворювання від 1 міс до 2 років. Хворі в місцевому лікуванні одержували крем Циклопірокс 1% (діюча речовина – циклопірокс оламін), який наносили тонким шаром на ділянки, пошкоджені грибовою інфекцією двічі на добу та спрей Тербінафін 1% (діюча речовина – тербінафін гідрохлорид) 2 рази на добу впродовж 2 тижнів. Терапевтичну ефективність оцінювали за динамікою клінічних проявів захворювання та результатами мікологічних досліджень.

Використовуючи спрей Тербінафін в комбінації з кремом Циклопірокс, пацієнти відмічали зменшення свербіжу вже після першого нанесення препарату, а зникнення свербіжу відзначали на 4-5-й день лікування у 24 хворих (85,7%). Терапевтичний ефект, а саме розрішення еритематозно-сквамозних елементів, виявляли на 4-5-й день після початку лікування у 22 хворих (78,6%). Клінічне видужання відмічали